

Foreningen for
Erstatnings- og
Forsikringsret

Brush-up siden sidst...

DEN 24. APRIL 2026

V/ADVOKAT KARSTEN HØJ, ELMER ADVOKATER

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (1)

U.2026.93.H og U.2026.849.H – Statens regreskrav for udbetalt voldsoffererstatning blev nedsat efter erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1.

Sag 1: I 2007 blev A idømt 3 måneders betinget fængsel for vold, ulovlig tvang og vidnetrusler begået over for B, idet A havde tildelt B knytnæveslag og et spark på kroppen. B fik en flænge over øjet og et bøjet ribben. B gennemgik herefter et flerårigt forløb med henblik på udredning af sin arbejdsevne. Som følge af overfaldet fik B udbetalt en erstatning fra staten på ca. 4 mio. kr. for navnlig et erhvervsevnetab på 85 %, der i det væsentlige kunne henføres til, at hun var blevet diagnosticeret med PTSD.

Primært var der stævnet for 2,3 mio., hvilket både by- og landsretten gav dom for. Kravet blev i Højesteret forhøjet til ca. 4 mio. kr.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (2)

U.2026.93.H – Statens regreskrav for udbetalt voldsoffererstatning blev nedsat efter erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1.

HR: Det indgår i vurderingen, om skaden er forvoldt ved et forsættligt strafbart forhold, f.eks. vold, men at dette ikke i alle tilfælde udelukker, at erstatningsansvaret kan lempes. A havde ikke udsigt til at kunne betale regreskravet (årlig indtægt på ca. 220.000 kr.). Højesteret fandt efter en samlet vurdering, at det ville virke urimeligt tyngende at lade A bære det fulde erstatningsansvar, og at A's ansvar derfor skulle lempes. Højesteret lagde vægt på omstændighederne ved det strafbare forhold, som var begået i 2007, da A var 19 år, og på, at de umiddelbare følgeskader for B var begrænsede, at det endelige erhvervsevnetab på 85 % var betydeligt større end normalt i forhold til karakteren af den skadevoldende adfærd, og at der ikke var grundlag for at antage, at skaderne, der lå til grund for regreskravet, var tilsigtede.

Højesteret nedsatte herefter regreskravet til 250.000 kr.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (3)

U.2026.849.H – Statens regreskrav for udbetalt voldsoffererstatning blev nedsat efter erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1.

Sag 2:

D var ved dom af 4. oktober 2011 i en tilståelsessag idømt 40 dages betinget fængsel for vold efter [straffelovens § 244](#) ved at have tildelt F et kraftigt skub på brystet, hvorved F faldt bagover og slog hovedet ned i gadens flisebelægning. Umiddelbart efter faldet blev F af en anden gerningsmand tildelt et spark på kroppen og et knytnæveslag på venstre side af hovedet. F fik herefter konstateret en alvorlig hjerneskade. Kravet udgjorde i 3 mio. kr., heraf ca. 2,6 mio. for EET.

By- og landsret nedsatte til 1 mio. kr. D påstod i HR frifindelse subsidiært yderligere nedsættelse.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (4)

U.2026.849.H – Statens regreskrav for udbetalt voldsoffererstatning blev nedsat efter erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1.

Højesteret lagde særlig vægt på karakteren af den skadevoldende adfærd, der alene bestod i et kraftigt skub mod skadelidte, der forsøgte at forhindre D i at nå hen til sin grædende kæreste, at der var tale om et enkeltstående tilfælde af spontan skadevoldende adfærd begået i 2011, da D var 21 år, at det endelige erhvervsevnetab på 75 % var betydeligt større end normalt, når henses til karakteren af den skadevoldende adfærd, at F havde opnået fuld erstatning fra staten, og at der ikke var grundlag for at antage, at skaderne, der lå til grund for regreskravet, havde været tilsigtet. HR nedsatte til 500.000 kr.

D havde i denne sag fornuftig betalingsevne (årlig indtægt ca. 600.000 kr.)

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (5)

U.2026.366.H – Skade under befordring fra hjem til arbejde var ikke omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

En kommunalt ansat kom til skade ved et færdselsuheld under kørsel fra hjemmet til et arbejdssted. Uheldet skete, da den ansatte var i bil på vej fra sit hjem til en institution, hvor hun som led i sit arbejde skulle observere et barn. Inden hun var taget hjemmefra, havde hun tjekket sin arbejdsmail, telefon og kalender samt læst i et udkast til rapport om det barn, som hun skulle observere på institutionen. Den ansatte havde fast arbejdssted på kommunens kontor i en anden by end den, hvor institutionen lå. Hun havde mulighed for at arbejde hjemme i et vist omfang, og det hjemmearbejde, som hun havde udført om morgenen den pågældende dag, var i overensstemmelse med vilkårene for hendes ansættelse.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (6)

U.2026.366.H – fortsat – Skade under befordring fra hjem til arbejde var ikke omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Højesteret udtalte, at [arbejdsskadesikringslovens](#) klare udgangspunkt er, at befordring til og fra arbejde ikke er omfattet af loven, og at udgangspunktet kan fraviges, fordi den ansatte efter eget valg har udført arbejde i sit hjem, heller ikke selv om arbejdet er udført, umiddelbart inden den ansatte har forladt hjemmet for at tage til et arbejdssted.

Konkret var det efter eget valg, at den pågældende havde forberedt sig umiddelbart inden kørslen hjemmefra.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (7)

U.2026.867.H - Advokat var erstatningsansvarlig over for tv-vært for gennemførelse af advokatundersøgelse vedrørende indberetninger om seksuelle krænkelser.

Sammenhold U.2025.2886.H, hvor Højesteret stadfæstede Advokatnævnets bøde til advokaten.

HR tog stilling til ansvarsgrundlag, årsagsforbindelse og adækvans.

Fejl og mangler ved undersøgelsen udgjorde grundlag for pålægge erstatningspligt. HR vendte bevisbyrden for ÅSS ved at anføre, at "den grove karakter af de begåede fejl" betød, at advokaten skulle bevise, at der ikke var ÅSS mellem fejl og tab (primært TAF forårsaget af en belastningsreaktion). Det bevis var ikke ført.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (8)

U.2026.1140.H - Ikke godtgørelse efter databeskyttelsesforordningen. Gladsaxe Kommunesagen.

I slutningen af november 2018 foretog økonomiafdelingen i Gladsaxe Kommune halvårlig kontrol af beregningerne for mellemkommunal refusion. Til brug for kontrollen blev der udarbejdet et regneark med oplysninger om ca. 20.000 borgere. En medarbejder havde gemt regnearket på en bærbar computer, der blev stjålet fra rådhuset på et tidspunkt mellem fredag eftermiddag den 30. november og mandag morgen den 3. december 2018. Kommunen anmeldte til Datatilsynet, at tyveriet indebar et brud på persondatasikkerheden. De berørte borgere, herunder A, B, C og D, blev orienteret om sikkerhedsbruddet. Der var ikke bevis for videregivelse/udbredelse/misbrug.

"Frygt", "nervøsitet" eller følelse af "krænkelse" fandt HR ikke tilstrækkeligt til at tilkende godtgørelse efter art. 82.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (9)

U.2026.1548.H - A havde mod bedre vidende uberettiget modtaget erhvervsevnetabserstatning, som han skulle tilbagebetale. ASL § 40a, stk. 1, nr. 3 ("mod bedrevidende")

I marts 2019 traf AES midlertidig afgørelse om, at A fra oktober 2018 havde krav på EET på 45 % svarende til ca. 11.000 kr./mdr. I perioden fra den 1. maj 2019 til den 22. marts 2020 modtog A den løbende erhvervsevnetabserstatning med urette, idet han samtidig fik fuld løn. Generelt udtalte HR, at tilskadekomne skal have indset, at ydelserne blev modtaget med urette, eller skal have udvist en betydelig grad af uagtsomhed i denne henseende. Det beror på en konkret vurdering, om dette er tilfældet, jf. [Ankestyrelsens principmeddelelse 13-20](#) om de omstændigheder, der kan indgå i vurderingen.

Ikke overraskende fandt HR, at det var korrekt, at ydelserne var krævet tilbagebetalt.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (10)

U.2026.2262.H - A havde mod bedre vidende uberettiget modtaget erhvervsevnetabserstatning, som skulle tilbagebetales.

En mere. Lidt mindre oplagt, men samme resultat med dissens:

A var i 2013 udsat for en arbejdsulykke og blev efter [arbejdsskadesikringslovens § 17](#) tilkendt løbende erstatning for midlertidigt erhvervsevnetab på 60 %. I september 2017 blev hun visiteret til fleksjob og overgik til ledighedsydelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, AE, traf herefter afgørelse om, at hendes erhvervsevnetab efter § 17 a var 70 %. I 2018 deltog hun i praktikforløb, der viste, at hun kunne arbejde ca. 10 timer om ugen. I oktober 2018 traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, at hendes erhvervsevnetab fortsat var 70 %. Den 1. maj 2019 blev hun ansat i et 1-årigt fleksjob med 10 timer ugentligt. Hun overgik herved til at modtage fleksløntilskud og en lønindtægt. I januar 2020 traf AE og senere Ankestyrelsen afgørelse om, at hendes erhvervsevnetab var 40 %, og at hun skulle tilbagebetale for meget udbetalt erstatning.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (11)

U.2026.2262.H - A havde mod bedre vidende uberettiget modtaget erhvervsevnetabserstatning, som skulle tilbagebetales.

Flertallet (3): A måtte efter indholdet af afgørelsen fra 2018 have forstået, at der var sammenhæng mellem hendes faktiske indtægt og hendes ret EET-erstatning, og at dette indebar, at hvis hendes faktiske indtægter steg, ville hendes EET-erstatning blive reduceret. Ved ansættelsen i fleksjobbet skete en væsentlig ændring af hendes erhvervsmæssige forhold og hun fik en indtægtsstigning på ca. 80 %. Ingen fast praksis for ikke at kræve tilbagebetaling i en situation som denne.

Mindretallet (2): Det er betænkeligt at lægge til grund, at A måtte indse, at størrelsen af hendes EET var afhængig af, om hun modtog ledighedsydelse og deltog i praktik, eller om hun var i midlertidigt fleksjob og modtog fleksløntilskud.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (12)

U.2026.1942.H - Advokat var erstatningsansvarlig over for klientens kreditorer ved overførsel fra klientkonto til klienten.

S var i UK i 2010 stævnet for et krav på 40 mio. GBP. Kort tid efter ydede S et lån R (ikke koncernforbundet selskab) på 40 mio. DKK. Advokaten udarbejdede dokumenterne med 10 års uopsigelighed.

I 2013 blev afsagt dom i UK for 1,3 mio. GBP og samme år blev der indgivet konkursbegæring mod S for det krav (15,6 mio. DKK). To dage før møde i skifteretten tilbagebetalte R 16,6 mio. til S. Det beløb blev indsat på advokatens klientkonto. På mødet i skifteretten foreviste advokaten kontoudskrift som dokumentation for S' betalingsevne. Dagen efter blev beløbet efter S' anmodning overført til S' bankkonto, der straks videreoverførte til R. S. blev senere i 2015 erklæret konkurs.

Advokaten blev pålagt erstatningsansvar af HR. Tankevækkende, at BR og LR havde frifundet...

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (13)

U.2026.2238.H - Udmåling af tortgodtgørelse for seksuelle krænkelser af to mindreårige døtre.

Tiltalte, C, var ved landsrettens dom blevet idømt 8 års fængsel for en række seksuelle overgreb begået mod sine to mindreårige døtre (A og B) gennem en årrække. Over for den ene forurettede (A) var overgrebene foregået både før og efter 1. april 2018. For den anden forurettede (B) var samtlige overgreb, herunder flere tilfælde af fuldbyrdet samleje, foregået efter 1. april 2018.

C var i landsretten endvidere dømt til at betale tortgodtgørelse med 50.000 kr. til A og med 200.000 kr. til B.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (14)

U.2026.2238.H - Udmåling af tortgodtgørelse for seksuelle krænkelser af to mindreårige døtre.

Sagen angik særligt anvendelsen af reglerne pr. 1. april 2018, herunder om anvendelsen af den da fastsatte nedre grænse på 150.000 kr. ved misbrug af børn, og hvordan den i forarbejderne forudsatte regulering efter EAL § 15 skal praktiseres.

HR udtalte bl.a., at grove tilfælde af seksuelt misbrug af børn er ikke begrænset til tilfælde, hvor det seksuelle misbrug består i samleje med barnet. Derudover forudsattes den nedre grænse på 150.000 kr. anvendt i sager, hvor misbruget har strakt sig over en årrække. Det kan ikke afvises, at det også kan være relevant at anvende den nedre grænse, hvis det seksuelle misbrug har fundet sted henover ét år, hvis der har været tale om hyppige overgreb. A blev tilkendt 150.000 kr. i 2017-niveau, forhøjet til 175.000 kr. B blev tilkendt 350.000 kr. svarende til 300.000 kr. i 2017.

Om regulering udtalte HR, at det passende kan nedrundes til nærmest beløb delelig med 5.000 kr.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (15)

U.2026.2390.H - Der var ikke grundlag for at tilsidesætte arbejdsskademyndighedernes langvarige administrative afrundingspraksis.

Om dobbeltafrunding, når der skal ske fradrag for konkurrerende forhold.

Efter § 17a var indtægtsnedgangen 33,7 %. Kun halvdelen skyldtes arbejdsskaden.

HR tiltrådte, at der efter fast praksis først skal ske oprunding til 35 %, der fradrag til 17,5 % og endelig oprunding til 20 %. Forsikrings-selskabet ville have, at først afrunding skulle udelades, og så var tabet endt på 15 % (halvdelen af 33,7% = 16,85 % og så nedrundet til 15 %).

Ny lov for skader fra 1. juli 2024:

I forarbejderne er anført, at der ikke skal ske afrunding før fradrag... Husk de nye satser 15 %, 20 %, 30 %, 40 % etc.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (16)

HR-dom 17. april 2026 - Sag BS-49652/2025-HJR

Voldgiftsklausul var gyldig og omfattede konkursramt selskabs erstatningskrav mod bestyrelsesmedlemmer

Sagens hovedspørgsmål var, om konkursboet var bundet af voldgiftsklausulerne, og om tvisten mellem parterne var omfattet af klausulerne.

Højesteret bemærkede, at der ikke i selskabsloven eller voldgiftsloven er bestemmelser, der udelukker, at et selskab og et bestyrelsesmedlem kan aftale, at selskabets eventuelle erstatningskrav mod bestyrelsesmedlemmet efter selskabslovens § 361, stk. 1, skal afgøres ved voldgift og ikke ved domstolene.

Højesteret fandt herefter, at der kan aftales voldgift med hensyn til sådanne erstatningskrav, medmindre der foreligger omstændigheder eller hensyn, som gør voldgiftsbehandling betænkelig. Da der ikke forelå omstændigheder, som gjorde voldgiftsbehandling betænkelig, fandt Højesteret, at selskabet havde kunnet indgå aftalerne om voldgift.

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (17)

HR-dom 23. april 2026 - Sag BS-32995/2025-HJR

Om arbejdsgiveransvar for psykisk skade.

Dommen er afsagt efter redaktionens afslutning... 😊 Men her er resultatet...

Siden sidst 24. okt. 2025 – 24. april 2026 (18)

På vej:

- 15 %-grænsen for EET efter ASL § 17 – hovedforhandlet 20. april 2026. Dom 29. april 2026.
- Om tidspunktet for tilkendelse af Forsvarets supplerende pensionslignende ydelse. Også hovedforhandlet 20. april 2026. Dom ?
- 15. juni 2026 i HR – endnu en sag om bevislempelse i patientskadesag.

- Ny lovgivning om offererstatning ikke nået fremsat inden valg.
- Ny lov om bevislempelse for PTSD (udsendte) herunder overflytning til Forsvarsministeriet ikke fremsat inden valg.